

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 557/2021
08.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Чабаркапа, адвокат из ..., против тужених Града Суботице, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, и ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Суботице изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1696/20 од 18.11.2020. године, у седници већа одржаној 08.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Суботице изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1696/20 од 18.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 55/2019 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате укупан новчани износ од 250.000,00 динара и то на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због повреде угледа, части и права личности износ од 200.000,00 динара, а све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом Граду Суботица накнади трошкове поступка у износу од 48.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1696/20 од 18.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у односу на туженог Град Суботицу у делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што је обавезан Град Суботица да тужиоцу исплати накнаду нематеријалне штете на име душевног бола због повреде угледа и части износ од 70.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, укупно износ од 120.000,00 динара са затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да му исплати накнаду трошкова парничног поступка у износу од 117.729,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев Града Суботице за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 48.000,00 динара. Ставом трећим изреке, у преосталом делу жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу потврђена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Град Суботица да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 41.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Суботица је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 1) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 1) ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Чланом 410. став 1. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према стању у списима тужени, Град Суботица је у поступку заступан од стране Градског правобранилаштва Града Суботица, а ревизију је изјавио правобранилачки помоћник Нино Коледин, дипломирани правник, уместо Градског правобраниоца или његовог заменика.

Према правном ставу усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 16.03.2021. године, Републику Србију и њене државне органе у поступку по ванредним правним лековима пред Врховним касационим судом заступају Државно и Војно правобранилаштво. Функцију Државног и Војног правобранилаштва као заступника Републике Србије и њених државних органа, врше Државни и Војни правобраниоци и њихови заменици, а не стручни сарадници запослени у њиховој служби.

Наведени правни став сходно се може применити и на правобранилаштво аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе. Наиме, одредбом члана 53. став 1. Закона о правобранилаштву („Службени лист РС“ број 55/14) је прописано да правобранилачку функцију у правобранилаштву аутономне покрајине и правобранилаштву јединице локалне самоуправе обавља једно или више лица која се бирају у складу са одлуком о образовању правобранилаштва, што значи да правобранилачки помоћници нису законом овлашћена лица за обављање те функције.

Имајући у виду да је ревизија туженог Града Суботице изјављена од неовлашћеног лица за подношење ревизије, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1) ЗПП ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић